

«Το Παπάκι Πάει» Το Χαμόγελο του Παιδιού

Θεματική Ενότητα:
Ζω καλύτερα - Ευ Ζην
Αυτομέριμνα, Ασφάλεια

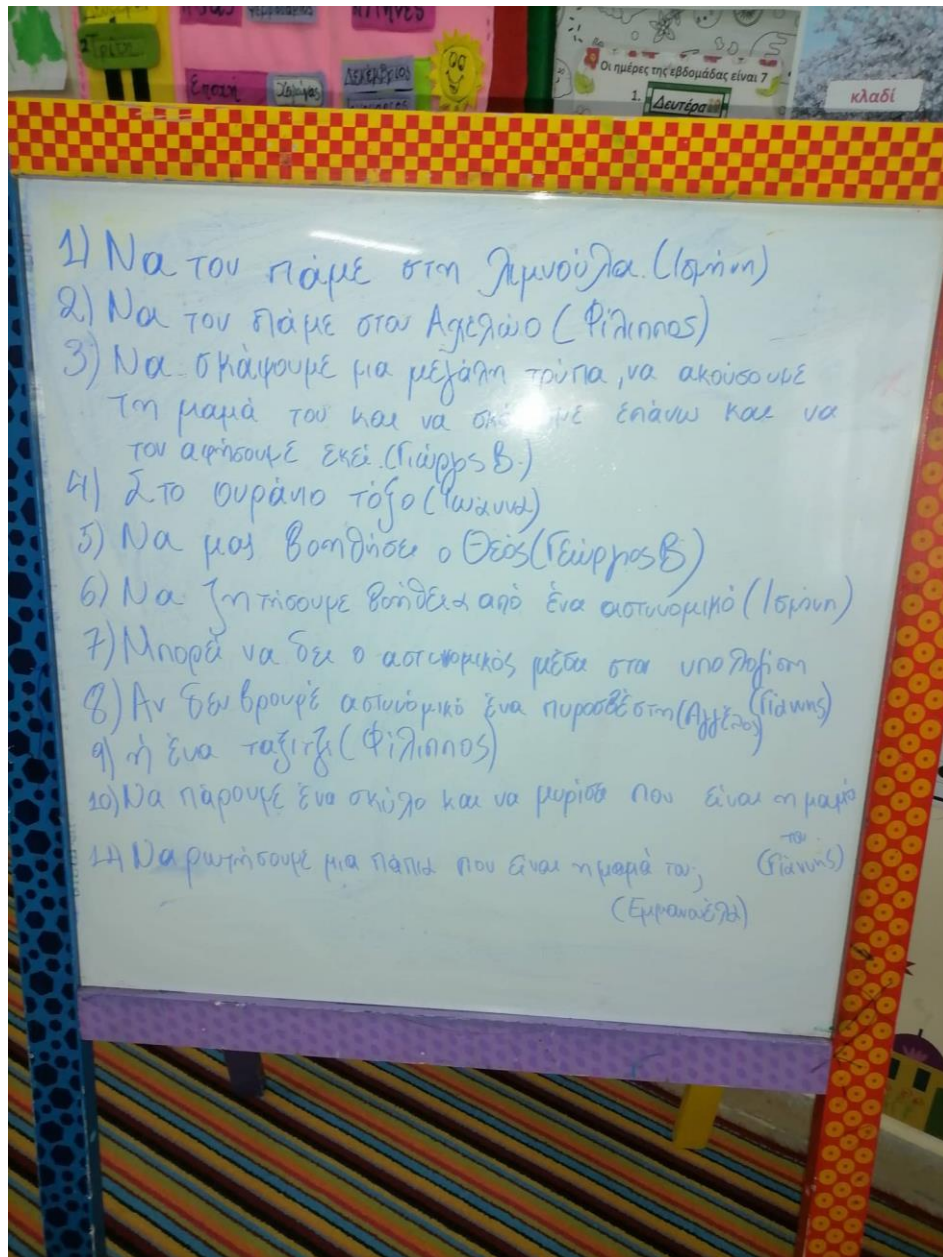
- ▶ **Στοχευόμενες δεξιότητες**
- ▶ Δεξιότητες Μάθησης
- ▶ Δημιουργικότητα (Creativity)
- ▶ Επικοινωνία (Communication)
- ▶ Κριτική σκέψη (Critical thinking)
- ▶ Συνεργασία (Collaboration)

- ▶ Δεξιότητες Ζωής
- ▶ Αυτομέριμνα
- ▶ Κοινωνικές Δεξιότητες
- ▶ Ενσυναίσθηση και ευαισθησία
- ▶ Προσαρμοτικότητα
- ▶ Ανθεκτικότητα
- ▶ Υπευθυνότητα

- ▶ MIT: Δεξιότητες της τεχνολογίας και της επιστήμης
- ▶ Συνδυαστικές δεξιότητες ψηφιακής τεχνολογίας - επικοινωνίας και συνεργασίας

- ▶ Δεξιότητες του Νου
- ▶ Επίλυση προβλημάτων
- ▶ Μελέτη περιπτώσεων (case studies)
- ▶ Κατασκευές
- ▶ Πλάγια σκέψη

1ο εργαστήριο: Φτιάξε τον Βοηθό Σου

Τα παιδιά το πρωί βρήκαν στο σχολείο τον Πίκο. Μαθαίνουν ότι έχει χάσει τη μαμά του και αποφασίζουν να τον βοηθήσουμε.

Προτείνουν διάφορες λύσεις για να βοηθήσουμε τον Πίκο τις οποίες και καταγράφουμε.

2ο εργαστήριο: Ο Δρόμος για το Σπίτι

- Διαβάζουμε και δραματοποιούμε την ιστορία του μικρού Αλέξανδρου.

Ο Αλέξανδρος είναι ένα συνεργάσιμο παιδί. Ακούει τις συμβουλές των γονιών του και προσπαθεί κάθε μέρα να τις καταλάβει και να τις ακολουθεί γιατί αισθάνεται ωραία με αυτό.

Μια μέρα ο Αλέξανδρος πήγε με τη μητέρα του/πατέρα του/ενήλικα στη λαϊκή. Του άρεσε πολύ να πηγαίνει, γιατί είχε πολύ κόσμο και έβλεπε ένα σωρό καινούρια πράγματα.

Φωνές, φασαρία, κίνηση, πάγκοι με φρούτα, μυρωδιές, ρούχα , παιχνίδια... και όλα κινούνται γρήγορα όπως στο λούνα πάρκ!

«Εδώ τα καλά μήλα, εδώ τα καλά πορτοκάλια» φώναζε ένας κύριος πίσω από το πάγκο του.

Μαμά:

« Έλα Αλεξανδράκο μου να πάρουμε πορτοκάλια να σου κάνω φυσικό χυμό να πεις» είπε η μαμά τραβώντας τον Αλέξανδρο προς τον πάγκο.

Η μαμά διάλεγε πορτοκάλια και μιλούσε με τον άνθρωπο και ο Αλέξανδρος κοιτούσε τριγύρω του. Κάποια στιγμή πέφτει το μάτι του στον πάγκο με τα παιχνίδια. Εκείνο το καφετί μαϊμουδάκι που κρατάει 2 πιάτα (αυτά που έχουν και στα ντραμς) και κάθε τόσο τα χτυπάει είναι πραγματικά πολύ αστείο. Ντόινγκ , ντόινγκ, ντόινγκ!

«Πω πω» σκέφτηκε « φοβερό είναι» και έτσι όπως το κοίταζε, άφησε το χέρι της μαμάς του.

Μαμά:

«Κοντά μου Αλέξανδρε» είπε κατευθείαν η μαμά που τρόμαξε που της άφησε το χέρι.

Αλέξανδρος:

«Ναι μαμά» είπε ο Αλέξανδρος .

Ο κύριος που πουλούσε τα παιχνίδια του χαμογελούσε... εκείνος τον κοίταξε αλλά δεν έκανε κάτι. Η μαϊμού είχε πολλή πλάκα!

«Θα μου το πάρει η μαμά οπωσδήποτε» και γυρίζει να της το πει.

Όμως δεν την βλέπει. Που είναι; Ο κόσμος φαίνεται πιο πολύς τώρα και ο Αλέξανδρος αρχίζει να φοβάται.

Πού να είναι η μαμά;

Δεν μιλάει και αρχίζει και περπατάει γρήγορα μέσα στα στενά, για να την βρει.

Ούτε εδώ, ούτε εδώ. Μα που είναι τέλος πάντων;

Και τότε συνειδητοποιεί ότι δεν ξέρει που βρίσκεται. Ο κόσμος περπατάει γρήγορα και τον σπρώχνει συνέχεια. Κανείς όμως δεν του δίνει σημασία.

Φοβάται πολύ.

Πήγε σε μια γωνιά και άρχισε να κλαίει.

Τότε τον πλησίασε μια κυρίακόκκινα μαλλιά και μ' ένα αστείο πράσινο καπέλο. Ήταν λίγο περίεργη αλλά σκέφτηκε ότι ίσως τον βοηθούσε.

Άγνωστη κυρία:

« Τι έχεις μικρούλι; Γιατί κλαίς; »

« Αλέξανδρος: »

« Έχασα τη μαμά μου »

Άγνωστη κυρία:

« Μην στενοχωριέσαι » ,εγώ τη ξέρω τη μαμά σου, είμαστε φίλες. Θα έρθεις σπίτι μου και θα την περιμένουμε να έρθει να σε πάρει. Έλα σήκω να πάμε ».

Αφηγητής:

Η κυρία είχε κάτι πάνω της, μια σιγουριά και ήξερε και τη μαμά. Ο Αλέξανδρος ήταν πολύ φοβισμένος και μπερδεμένος ταυτόχρονα. Σηκώθηκε και έπιασε το χέρι της που του το είχε απλώσει.

« Θα πάω με τη φίλη της μαμάς μου » σκέφτηκε. « όμως ποια φίλη; Δεν την έχω δει ποτέ στο σπίτι »

Αλέξανδρος:

« Κυρία.. πως σας λένε; »

Άγνωστη κυρία:

«ΕΕΕ.. Στρατούλα » του είπε αλλά του έσφιξε δυνατά το χέρι και τον τράβαγε με δύναμη.

Ο φόβος έγινε πιο μεγάλος τώρα... δεν ήξερε καμία Στρατούλα και σίγουρα θα θυμόταν αυτό το όνομα. Ο Αλέξανδρος προσπάθησε να σταματήσει αλλά εκείνη τον τράβηξε με δύναμη.

Θυμήθηκε τότε μια συμβουλή της μαμάς και του μπαμπά που του την έλεγαν συχνά «ΔΕΝ ΜΙΛΑΜΕ ΠΟΤΕ ΣΕ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ».

Ο Αλέξανδρος αντιστάθηκε και άρχισε να φωνάζει

Αλέξανδρος:

«Άφησε με, άφησε με, δεν θέλω να έρθω μαζί σου! και προσπαθούσε με το άλλο του χέρι να ελευθερώσει το χέρι που του κρατούσε η κυρία.

Αφηγητής:

«Τι γίνεται εκεί;» τι συμβαίνει

Και ενώ πριν κανείς δεν τον κοίταγε τώρα όλοι είχαν σταματήσει και τον κοιτούσαν. Κάποιοι πιο θυμωμένοι φώναζαν σε αυτή την κυρία η οποία του άφησε το χέρι και προσπαθούσε να φύγει. Πήγαν να τον πλησιάσουν κάνα δυο άνθρωποι αλλά ο Αλέξανδρος άρχισε να τρέχει γρήγορα....

Ντρεπόταν πολύ . Έτρεχε, έτρεχε και πήγε κάπου και κρύφτηκε.

Και τώρα τι θα κάνει ο Αλέξανδρος;;; είναι μόνος του και φοβάται.

Αλέξανδρος:

«Δεν έπρεπε να είχε αφήσει ποτέ το χέρι της μαμάς του».

«Πως θα την βρω την μαμά μου;

Πρέπει να σκεφτώ που μπορεί να είναι.

ΑΑΑ σκέφτηκε...μα βέβαια.... θα με ψάχνει και εκείνη, οπότε θα πάω στο τελευταίο σημείο που με είδε... στο μαϊμουδάκ»

Σηκώθηκε από εκεί που καθόταν και άρχισε να περπατάει. Σκεφτόταν ποιο δρόμο είχε πάρει... όλοι όμως ήταν τόσο ίδιοι.

Και να ....εκεί που περπατούσε ... ο πάγκος με τα παιχνίδια!!! Ο Αλέξανδρος χάρηκε. Θα περιμένω εκεί μέχρι να με βρει η μαμά.
Πλησίασε και έψαξε να βρει το μαϊμουδάκι... δεν ήταν εκεί. Σήκωσε τα μάτια και είδε τον κύριο που πουλούσε τα παιχνίδια ... δεν ήταν ο κύριος που του χαμογελούσε. «Και τώρα τι κάνουμε;» Σκέφτηκε
Ο Αλέξανδρος ήταν πια χαμένος.
Έπρεπε όμως να κάνει κάτι..
Θα μιλήσω σε κάποιον σκέφτηκε... ναι αλλά η μαμά και ο μπαμπάς λέει δεν μιλάμε σε αγνώστους. Και τότε πέρασε ένας αστυνομικός.... Ο Αλέξανδρος σκέφτηκε «οι αστυνομικοί πάνε τον κόσμο φυλακή και αν με δει μόνο μου θα με πάει φυλακή». Πήγε λίγο πιο πέρα για να μην το δει ο αστυνομικός.
«Πρέπει όμως κάπου να μιλήσω... και αν όμως αυτός που μιλήσω είναι κακός και με πάρει μακριά, ακόμη πιο μακριά; Τι να κάνω;;;
Αχ γιατί ν' αφήσω το χέρι της μαμάς μου.
Και να ... εκείνη την στιγμή είδε μια κυρία με 2 παιδάκια στο χέρι της. Το ένα παιδάκι το ξέρει. Είναι στο ίδιο σχολείο. Δεν είναι φίλοι, είναι πιο μικρός, αλλά τον ξέρει.
Αλέξανδρος:
«Κυρία;»
«Ορίστε αγόρι μου;;;»
«Να ξέρετε έχασα τη μαμά μου... δεν ξέρω που είναι...» και άρχισε να κλαίει γοερά.
Κυρία με 2 παιδιά: Εκείνη τον χάρηκε - τρομαγμένη βέβαια - και του είπε «... ηρέμησε παιδί μου, θα την βρούμε τη μαμά...»
«Θυμάσαι που μένεις;»
Αλέξανδρος: «Στο σπίτι μου» απάντησε
Κυρία: «Διεύθυνση θυμάσαι;»
Αλέξανδρος «Όχι» της είπε ο Αλέξανδρος... «έπρεπε να το ήξερα αυτό. Και μου το 'χανε πει όλοι»
Κυρίας: «Το τηλέφωνο της μαμάς; Το θυμάσαι;»
Αλέξανδρος «Όχι» απάντησε και πάλι... κάτι θυμόταν αλλά να φοβόταν τόσο πολύ τώρα που δεν θυμόταν όλους τους αριθμούς.
Κυρία: «Ξέρεις τι θα κάνουμε;;;» του είπε
«Θα μας βοηθήσει ο αστυνομικός»

Αλέξανδρος: «Όχι όχι ο αστυνομικός» θα με πάει φυλακή!

Κυρία: «Ηρέμησε καλό μου, οι αστυνομικοί αγόρι μου, βοηθάνε τα παιδιά, δεν τα πάνε φυλακή. Φυλακή πάνε οι άνθρωποι που έχουν κάνει κάτι κακό, που έχουν κάνει κακό σε άλλους ανθρώπους. Εσύ δεν έκανες τίποτα κακό».

Αλέξανδρος: «Έκανα... άφησα το χέρι της μαμάς»

Κυρία: «Βέβαια... αλλά δεν έβλαψες κανένα. ήταν ατύχημα, δεν ήταν κακή πράξη».

Και έτσι πήγαν στον αστυνομικό.... Και τότε συνέβη κάτι μαγικό. Μόλις του είπαν τι έχει συμβεί ο αστυνομικός είπε ...

Αστυνομικός: «Έλα βρε Αλέξανδρε, που είσαι τόσες ώρες;;; η μαμά σου σε ψάχνει παντού!!! Ξέρω που είναι, έλα να σε πάω»

Ο Αλέξανδρος έπιασε το χέρι του αστυνομικού και τον ακολουθούσε... και πίσω του το παιδί από το σχολείο με τη μαμά του.

Για ένα περίεργο λόγο ο Αλέξανδρος δεν φοβόταν τώρα....

Αστυνομικός: Που ήσουν τελικά Αλέξανδρε; Τι έγινε; ρώτησε ο αστυνομικός και ο ήρωας μας άρχισε να του λέει τι έχει συμβεί

Και τότε ο αστυνομικός του είπε:

«Όταν φοβόμαστε κάνουμε πράγματα που μετά μπορεί να είναι λάθος. Δεν πειράζει όμως. Έτσι κάνουν όλοι οι άνθρωποι. Εσύ θα πρέπει να θυμάσαι ότι έτσι όπως έτρεχες μέσα στη λαϊκή δεν μπορούσαμε να σε βρούμε γιατί έφευγες από το σημείο που ερχόμασταν να σε βρούμε εμείς. Θα μένεις σταθερός εκεί που είσαι και όπως πολύ σωστά έκανες δεν θα μιλάς σε κανένα άγνωστο. Θα μάθεις όμως το τηλέφωνο του σπιτιού σου και αν σου ξανασυμβεί ποτέ - που είμαι σίγουρος ότι δεν θα ξανασυμβεί, αλλά να άνθρωποι είμαστε- θα πας σε ένα αστυνομικό και θα του πεις την διεύθυνση σου ή το τηλέφωνο σου.

Η αν το πάθεις σε κάποιο κατάστημα ή στο λούνα παρκ, θα πας σε έναν υπάλληλο για να το πεις; Εντάξει Αλέξανδρε;»

Και αν σου συμβεί στο δρόμο συνέχισε ο αστυνομικός πάλι μπορείς να πάρεις από ένα καρτοτηλέφωνο το 100 ή το 116000 που εκεί είναι άνθρωποι που θα σε βοηθήσουν.

«Το 100 το γνωρίζω, τι είναι όμως το 116000 ;» ρώτησε ο Αλέξανδρος

«Το 11600 είναι το Χαμόγελο του Παιδιού... εκεί πάντα υπάρχουν άνθρωποι που ότι και να πάθεις, ότι και να σου συμβεί θα σε βοηθήσουν. Και μπορείς να πάρεις τηλέφωνο οποιαδήποτε στιγμή και

χωρίς να έχεις λεφτά ή κάρτα. Απλά θα σηκώσεις το ακουστικό από το καρτοτηλέφωνο και θα πατήσεις 116000. Θα ακούσεις παιδικά τραγουδάκια και μετά θα το σηκώσει κάποιος και εσύ μπορείς να του πεις τι σου έχει συμβεί χωρίς να ντρέπεται ή να φοβάται...»

Αλέξανδρος: 116000 ,116000 ,116000 , Αλέξανδρος επαναλάμβανε από μέσα του για να μην το ξεχάσει.

«Τι ανόητος, οι αστυνομικοί δεν είναι για να πηγαίνουν τον κόσμο φυλακή είναι για να βοηθήνουν τον κόσμο. Άδικα τους φοβόμουν τόσο καιρό!

Και τότε ακούστηκε μια φωνή «παιδί μου» και χιλιάδες φιλιές βρέθηκαν στο πρόσωπο του Αλέξανδρου. Ήταν η μαμά του!

Μαμά: «Γιατί με άφησες καλό μου; .....» «Είσαι καλά; Να σε δω» είπε η μαμά και τον κοίταγε λες και ήταν η πρώτη φορά.

Ξέρεις τι πρέπει τώρα να κάνεις αν ξανασυμβεί αυτό το τόσο δύσκολο πράγμα. Τώρα πέρασε, ηρέμησε....»

Μαμά: «Σας ευχαριστώ πάρα πολύ» είπε η μαμά του Αλέξανδρου στην κυρία και στον αστυνομικό.

«Τι έγινε Αλέξανδρέ μου; Πού ήσουν;» ρώτησε η μαμά

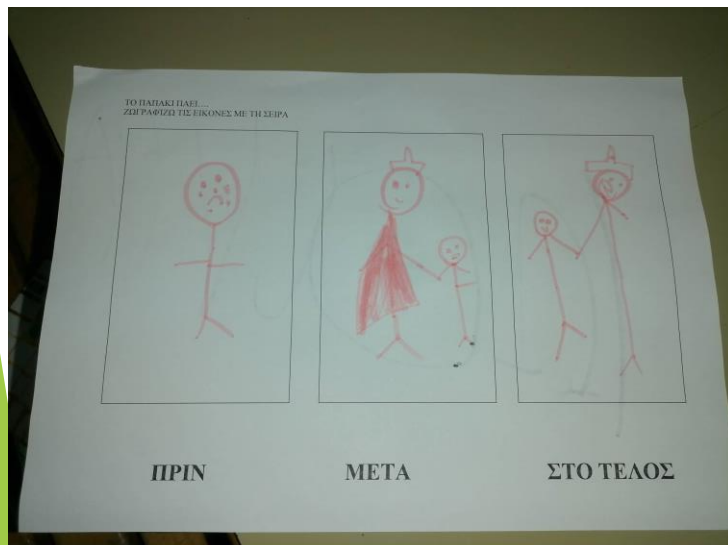
Και ο Αλέξανδρος σκέφτηκε όλα αυτά που έγιναν. Και τι να έγινε άραγε η κυρία που πήγε να τον πάρει....

Αλέξανδρος: «Θα σου πω μαμά, θα σου πω... πάμε σπίτι και θα σου πω»

Τέλος

Φύλλο εργασίας :Αποτυπώνω τα γεγονότα της ιστορίας με χρονική αλληλουχία.

3ο εργαστήριο: Το Παπάκι Πάει

Τι όμορφη μέρα που είναι σήμερα! Ο ήλιος λάμπει και τα κρυστάλλινα νερά της λίμνης είναι ήρεμα. Σήμερα ο Πάκο το μικρό παπάκι έχει τα γεννέθλιά του το ξέρατε; Το απόγευμα στη λίμνη θα στηθεί μεγάλο πάρτι και είστε όλοι καλεσμένοι! Θα τραγουδήσουμε και θα χορέψουμε και στο τέλος θα βοηθήσουμε τον Πάκο να σβήσει τα κεράκια. Όμως από την κουζίνα της μαμάς πάπια λείπουν πολλά υλικά για την τούρτα γι' αυτό και θέλει να πάει στο Πάπι-μάρκετ στην πόλη. Ο Πάκο ποτέ δεν έχει πάει σε παπιμάρκετ. Θα είναι η 1η του φορά.

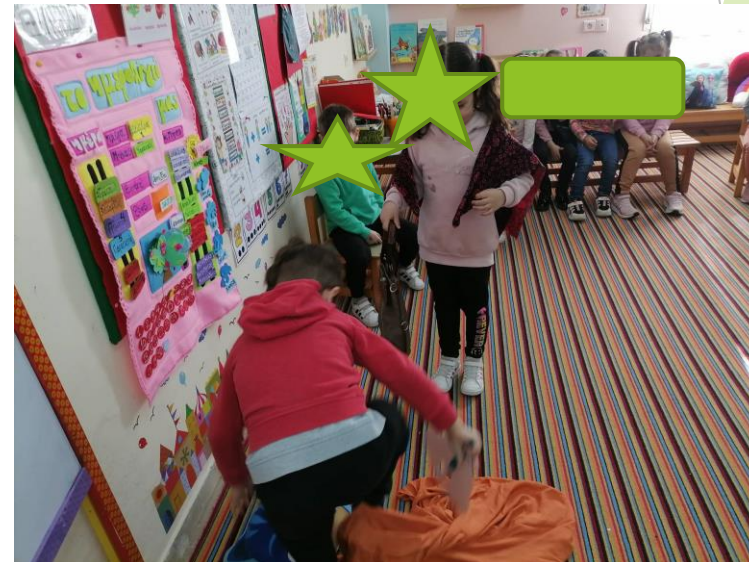
Μα που είναι όμως ;

Μαμά Πάπια: Πάκο, Πάκο ξύπνα καλό μου έχουμε δουλειές σήμερα

-Πάκο: Λίγο ακόμα μανούλα, νυστάζω πολύ!

-Μάπα Πάπια: Πάκο σήκω είναι μεγάλη μέρα σήμερα. Έχεις γενέθλια το ξέχασες; Πρέπει να πάμε στο σουπερμάρκετ να αγοράσουμε υλικά για την τούρτα.

-Πάκο: αααα Τα γενέθλια μου γιούπιιιι!!! Μισό λεπτό μανούλα να ρίξω νερό στο πρόσωπό μου, να πλύνω δοντάκια (ακούγεται ένας ήχος....και

Μαμά Πάπια: Πιες το γάλα σου και φεύγουμε. Το παπιμάρκετ είναι στην πόλη. Είναι πολύ μεγάλο και έχει πολύ κόσμο που ψωνίζει. Γι αυτό να είσαι κοντά μου εντάξει;

Πάκο: Εντάξει! Φύγαμε!

Αφήγηση: Ο Πάκο και η μαμά του άφησαν πίσω τους τη λίμνη και κατευθυνθήκαν προς την πόλη. Σε λίγο το μεγάλο κτίριο του παπιμάρκετ ήταν μπροστά τους. Πλησίασαν την πόρτα που άνοιξε μόνη της.

Από τα μεγάφωνα ακουγόντουσαν μηνύματα και είχε πολύ κόσμο. Η μαμά Πάπια πήρε ένα καλάθι και προχώρησαν ανάμεσα στους διαδρόμους. Κάθε τόσο σταματούσε, έπαιρνε κάτι και το έβαζε στο καλάθι. Ο Πάκο κοίταζε εδώ και εκεί. Τόσα πολλά χρώματα, τόσα πολλά παιχνίδια...

Πάκο: Ααααα μα τι ωραία παιχνιδάκια είναι αυτά!

Αφήγηση: Ο Πάκο άφησε για λίγο το φτερό της μαμάς του και πλησίασε να τα δει καλύτερα.

Πάκο: Πόσο αστεία είναι!!! Και αυτά τα χρωματιστά μπαλόνια θα είναι τέλεια για το πάρτι! Τι λες μαμά; Μαμά που είσαι;

Αφήγηση: Ο Πάκο κοιτάζει δεξιά και αριστερά αλλά η μαμά του δεν ήταν εκεί. Ο διάδρομος ήταν άδειος. (Αλλαγή μουσικής) Το παπάκι τρόμαξε.

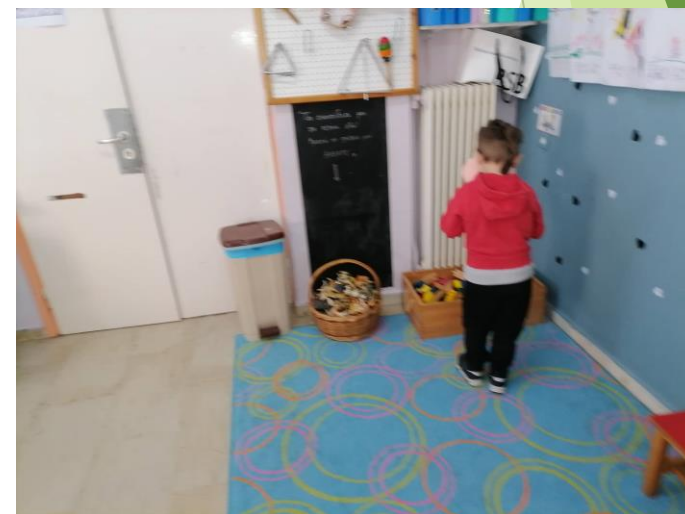
Διάλογος με τα παιδιά:

Πάκο:

Τι πρέπει να κάνω τώρα παιδιά;;

Να πάω να την βρω; Και αν χαθώ και άλλο;

Να κρυφτώ; Μα πως θα με βρουν;

Να μείνω εκεί που είμαι γιατί η μαμά μου εκεί θα με αναζητήσει; (σωστή επιλογή)

Ο Πάκο φοβάται πολύ και κλαίει σιωπηλά. Ξαφνικά ακούει μια φωνή.

Ξένος: Τι έχεις παπάκι; Γιατί κλαις;

Πάκο: Έχασα τη μαμά μου.

Ξένος: Μη στεναχωριέσαι. Εγώ την ξέρω τη μαμά σου.

Πάκο: Αλήθεια;

Ξένος: Μα βέβαια γιατί η μαμά σου είναι μια....Πάπια!

(Ο Πάκο προβληματίζεται..)

Πάκο: Μα φυσικά είναι Πάπια, τι θα ήταν ελέφαντας, αφού και εγώ Παπί είμαι!

Ξένος: Ναι βέβαια, έχεις δίκιο. Η μαμά σου φοράει όμως και ένα σάλι!

(ο Πάκο προβληματίζεται γιατί η μαμά του όντως φοράει ένα σάλι αλλά δεν είναι σίγουρος ότι μπορεί να τον εμπιστευτεί)

Πάκο: Ναι φοράει ένα σάλι!

Ξένος: Ένα σάλι με ροζ ελεφαντάκια και γκλίτερ! Ελα λοιπόν μαζί μου!

(η μαμά Πάπια φοράει κάτι άλλο)

Πάκο: Η μαμά μου δεν θα φορούσε ποτέ κάτι τέτοιο! Δεν σε πιστεύω. Θα μείνω εδώ να την περιμένω.

Ξένος: Καλά... όπως νομίζεις!

(Ο Ξένος φεύγει...)

Αφήγηση

Μετά από λίγο εμφανίζεται ένας αστυνομικός. Ο Πάκο θυμάται ότι η μαμά του είχε πει να εμπιστεύεται την αστυνομία και να μην τη φοβάται.

Αστυνομικός: Τι έχεις μικρό Παπάκι;

Πάκο : Δεν βρίσκω τη μαμά μου. Ήταν δίπλά μου και μετά .... την έχασα.

Αστυνομικός: Δεν πειράζει ,μη στεναχωριέσαι. Έλα να πάμε μαζί σε ένα ταμείο και από εκεί θα ζητήσουμε να την φωνάξουν από τα μεγάφωνα.

Ο Πάκο ηρεμεί και ακολουθεί τον Αστυνομικό.

Περιμένουν μαζί στο ταμείο και σε λίγο εμφανίζεται η μαμά.

Μαμά Πάπια: Πάκο !!!!Ανησύχησα τόσο πολύ! Τι έγινε;

Πάκο: Μανούλα!!! Συγγνώμη που έφυγα από δίπλα σου. Απλά είδα κάτι ωραία παιχνίδια για το πάρτι και ... χάθηκα. Και μετά ήρθε κάποιος άγνωστος και μου μίλησε και μου είπε ότι σε ξέρει αλλά εγώ δεν τον πίστεψα.

Μαμά Πάπια: Μην στεναχωριέσαι. Πάει πέρασε. Απλά να θυμάσαι ότι σε μεγάλους χώρους όπως είναι τα σουπερμάρκετ και τα μαγαζιά , πρέπει να είσαι πάντα δίπλα μου. Πάμε τώρα σπίτι γιατί έχουμε πολύ δουλειά! Και εσείς παιδιά είστε όλοι καλεσμένοι!!

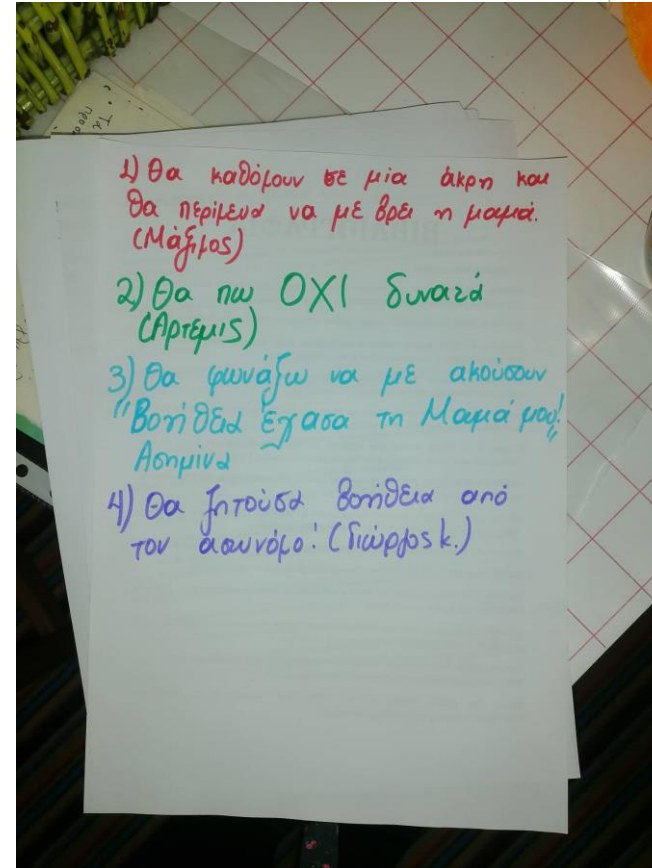

Φύλλο εργασίας: Ποιος βοήθησε τον Πίκο να βρει τη μαμά του;

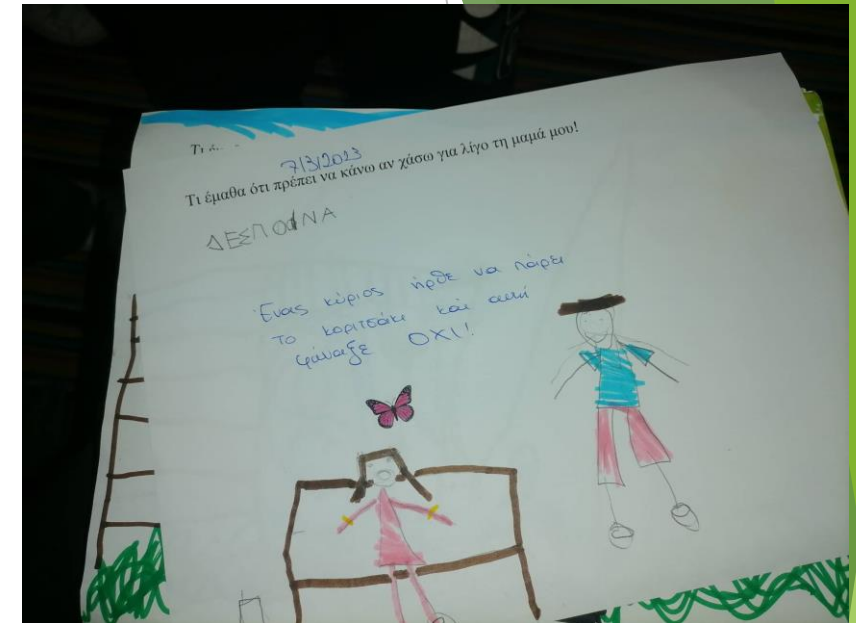

4ο εργαστήριο: Τι Θα Έκανες Αν...

- ▶ Συζητούμε με τα παιδιά διάφορα υποθετικά σενάρια και καταγράφουμε τις απαντήσεις τους.
- ▶ 1. «Τι θα έκανες εάν στο λούνα πάρκ κατέβαινες από το παιχνίδι και δεν έβλεπες τη μαμά σου;
- ▶ 2. «Τι θα έκανες εάν τότε ερχόταν μια κυρία και σου έλεγε ότι ξέρει την μαμά σου και να πας μαζί της;»
- ▶ 3. «Τι θα έκανες αν η μαμά δεν σε έβρισκε, τι θα έκανες μετά; Σε ποιόν θα ζητούσες βοήθεια;
- ▶ 4. Τί θα έκανες εάν περνούσε ένας αστυνόμος;

Φύλλο εργασίας: Τι θα έκανες αν έχανες τη μαμά σου:

5ο εργαστήριο: Ας Μάθει και Η Μαμά με τον Μπαμπά

- Με τα παιδιά φτιάξαμε βίντεο και αφίσα για να γνωστοποιήσουμε στους γονείς όλα όσα μάθαμε.

Προτρέπο
υμε τα
παιδιά να
δημιουργ
ήσουν μία
λέξη
κωδικό με
τους
γονείς
τους

Αξιολόγηση

► Φύλλο εργασίας

